

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.522 van 28 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 3 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. LEJEUNE loco advocaat C. N'TAMPAKA en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaarde de Rwandese nationaliteit te hebben en geboren te zijn in 1954 in Nyamasheke. U bent van Hutu-afkomst. In 1979 huwde u met X. Jullie kregen vijf kinderen samen. Tijdens de genocide in 1994 bleef u thuis met uw gezin. Zeven interhamwe vielen uw huis binnen. Ze plunderden uw winkel. U werd gered door enkele van uw burens. Rond juni-juli 1994 kwam het ‘FPR’ (Front Patriotique Rwandais) naar Nyamasheke. In augustus 1994 probeerden de militairen van het FPR en een zekere Alfred (die later lid werd van ‘IBUKA’, een vereniging voor genocide-overlevenden) u twee maal thuis weg te halen. Telkens werd dit verhinderd door uw burens die zeiden dat u niets met de genocide te maken had. Uiteindelijk werd uw broer X meegenomen. U hebt sindsdien niets meer van hem vernomen. Nadat uw broer werd meegenomen probeerden ze nog twee keer tevergeefs u te arresteren. Toen u op 9 januari 1995 naar Kigali ging om uw broer op te zoeken die ziek was, werd u in het busstation van Kigali op aanwijzing van X aangehouden. U werd geslagen en naar de brigade van Muhima gebracht. Daar werd u in een cel met drie anderen opgesloten. Na drie dagen werden jullie uit de cel gehaald voor

ondervraging. Eén van de 'OPJ's' (officier de police judiciaire) die de ondervraging leidden herkende u uit Nyamasheke en stuurde u terug naar de cel. Uw drie celgenoten werden gedood. De volgende dag kwam de OPJ die u herkend had u vertellen dat hij verder niets anders voor u kon doen dan documenten opmaken en u naar de centrale gevangenis van Kigali sturen. Op 13 januari 1995 werd u overgebracht naar de gevangenis '1930' in Kigali. U bleef daar vier jaar opgesloten waarna u overgebracht werd naar de gevangenis van Cyangugu. Ondertussen werd er door het parket van Cyangugu een onderzoek gevoerd waaruit bleek dat er geen enkele beschuldiging tegen u geuit werd. Op 11 februari 2000 werd u uiteindelijk vrij gelaten. U moest zich wel gedurende zes maanden nog maandelijks komen aanmelden. In afwachting mocht u de gemeente niet verlaten. De paters die in de buurt van uw huis woonden, boden u een job als chauffeur aan. Na zes maanden verkreeg u een identiteitskaart en kon u vrij reizen binnen Rwanda. In mei 2000 probeerden drie mannen van de 'local defense' en twee mannen van IBUKA waaronder X en X u te ontvoeren. U slaagde er echter in net op tijd uw huis te bereiken waar uw huurders u te hulp snelden. Toen u de volgende dag aan enkele burens vertelde wat u overkomen was raadden ze u aan 's avonds niet meer buiten te komen.

Eind maart 2006 kwam één van uw huurders die voor de inlichtingendienst werkt u waarschuwen. Hij vertelde u dat er ter herdenking van de genocide een toespraak werd opgesteld door de leden van IBUKA die de burgemeester op 7 april 2006 zou voorlezen bij het bezoek van de president. In de toespraak werd u vernoemd onder uw bijnaam X. U werd er in de toespraak van beschuldigd in 1994 bijlen en bezine te hebben geleverd aan de interhamwe. Zij zouden dit materiaal gebruikt hebben om de deuren van de kerk van Nyamasheke, waar mensen zich verschoolen hadden, open te breken en om de mensen die in de kerk zaten te verbranden. U kreeg een kopie van de toespraak van uw huurder. Op 1 april 2006 verliet u uw huis. U reisde naar uw vriend X in Gatuna, Byumba waar u onderdook. Na een tijdje stuurde u Jean naar uw huis om te zien of de situatie al gekalmeerd was. X vertelde u dat velen in Nyamasheke werden aangehouden op verdenking van deelname aan de moordpartij in de kerk. Hij meldde u eveneens dat de politie u thuis was komen zoeken. In juni 2006 verliet u Rwanda. U ging naar Kampala in Uganda waar u één week doorbracht. Vervolgens reisde u verder naar Dar-Es-Salaam in Tanzania. Op 22 september 2006 reisde u van Tanzania naar België waar u bij uw aankomst op 23 september 2006 werd tegengehouden door de Federale Politie van Zaventem omdat u in het bezit was van valse/vervalste documenten (zie verslag van de Federale Politie van Zaventem met nummer PA/233/VVR, dd. 23 september 2006 en met nummer BN/6584/06, dd. 23 september 2006). U startte diezelfde dag bij de Federale Politie van Zaventem een asielpcedure."

1.2. Uit de lezing van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker het feitenrelaas aanvult met volgende gegevens:

- bij beslissing 157894 van 5 juli 2007 werd hij door de gacaca van Nyamasheke tot 30 jaar gevangenis veroordeeld. De beslissing vermeldt echter dat er geen klager is en dat niemand schadeloosstelling vraagt zodat hij niets moet betalen;
- bij beslissing van 22 november 2007 werd hij door de gacaca van Kagano vrijgesproken voor dezelfde feiten;
- zijn dochter X werd opgeroepen om tegen verzoeker te getuigen en daar zij zijn onschuld uitschreeuwde werd ze gearresteerd en gedetineerd tot ze door vrienden van haar echtgenoot geholpen werd en het land kon uitvluchten.

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer*

le statut de réfugié, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

(...) Vooreerst dienen enkele ernstige bedenkingen gemaakt te worden bij de verklaringen die u aflegde met betrekking tot de vervolgingsfeiten waarvan u het slachtoffer zou geweest zijn en die, naar u beweerde, de directe aanleiding waren voor uw vlucht uit uw land van herkomst. U vertelde dat één van uw huurders, een man van de veiligheidsdienst, u in maart 2006 het discours toonde dat de burgemeester van Nyamasheke ging voorlezen ter ere van het bezoek van de president bij de herdenking van de genocide op 7 april 2006 (zie verhoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 9 november 2006, hierna CGVS 2, pp.8-10 en verhoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 7 mei 2007, hierna CGVS 3, p.5). In de bewuste redevoering werd u met uw bijnaam, X genoemd als één van de schuldigen van de genocide in Nyamasheke (zie verhoorverslag CGVS 2, p.2 en verhoorverslag CGVS 3, p.2). Er werd gezegd dat u bijlen en benzine gaf om de deuren van de kerk van Nyamasheke te vernielen en om de mensen te verbranden die zich in de kerk verscholen hadden (zie verhoorverslag CGVS 3, p.2). U slaagde er echter niet in aan te tonen dat u Muswahili (A.) bent. U vertelde dat u die bijnaam kreeg omdat jullie, toen jullie klein waren, op de wagens van arabieren en moslims klommen en 'muswahili' wil zeggen 'zij die Swahili spreken' (zie verhoorverslag CGVS 2, p.2). U bracht echter geen enkel concreet bewijs aan van het feit dat u Muswahili (A.) zou (kunnen) zijn. Het is op zijn minst bedenkelijk dat, indien men u inderdaad wilde beschuldigen in de redevoering, men u niet bij uw echte naam genoemd zou hebben. Verder kon u de naam van de man die u het discours toonde niet noemen (zie verhoorverslag CGVS 3, p.5). U kon niet zeggen hoeveel andere personen er in het discours genoemd werden als andere daders of medeplichtigen (zie verhoorverslag CGVS 2, p.8). Aanvankelijk zei u dat Ngezehaio, de bisschop van Cyangugu en X eveneens genoemd werden (zie verhoorverslag CGVS 2, p.8). Later verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat er over andere bewoners in het algemeen gesproken werd en dat er geen aantal noch namen gepreciseerd werden in de speech (zie verhoorverslag CGVS 3, p.7). U zei dat leden van 'IBUKA', waaronder een zekere Alfred die u reeds sinds augustus 1994 viseerde en u ervan beschuldigde genocidair te zijn, het discours opstelden en u valselijk beschuldigden (zie verhoorverslag CGVS 3, p.6). U kon echter niet zeggen wat X precies tegen u had (zie verhoorverslag CGVS 2, p.16 en verhoorverslag CGVS 3, p.6). U haalde aan dat hij u haatte sinds de verdwijning van uw broer in 1994 (zie verhoorverslag CGVS 2, p.15 en verhoorverslag CGVS 3, p.6). Uit uw verklaringen blijkt echter dat X u reeds viseerde en valselijk beschuldigde voordat uw broer verdween (zie verhoorverslag CGVS 2, p.12). U kon niet zeggen waarom u en Alfred vijanden waren, aangezien u beweerde niet deelgenomen te hebben aan de genocide (zie verhoorverslag CGVS 2, p.16). **Aangezien u duidelijk niet in staat bent om duidelijke, ondubbelzinnige en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot de vervolging waar u het slachtoffer van beweerde te zijn geweest en met betrekking tot de redenen hiervoor, kan bij gevolg weinig belang gehecht worden aan uw verklaringen hieromtrent.**

Bovendien kunnen verder nog enkele kanttekeningen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent uw vrijlating uit de gevangenis en omtrent de beschuldiging die tegen u geuit werd in 2006. U verklaarde dat u van 9 januari 1995 tot 11 februari 2000 in detentie doorbracht omwille van het feit dat Alfred u ervan beschuldigde interhamwe te zijn (zie verhoorverslag CGVS 2, p.15 en verhoorverslag CGVS 3, p.3). U haalde echter aan dat u vrijgelaten werd nadat het parket een onderzoek voerde in Nyamasheke waaruit bleek dat niemand klacht tegen u neerlegde en dat niemand enige beschuldiging tegen u uitte (zie verhoorverslag CGVS 2, p.21). U vertelde dat het parket zich eveneens bij Alfred geïnformeerd had en dat die bekende dat het slechts om geruchten ging die hij opgevangen had en dat hij zelf geen directe getuige was (zie verhoorverslag CGVS

2, p.21 en verhoorverslag CGVS 3, p.3). Ook de mening van de leden van IBUKA werd gevraagd waarna u uiteindelijk vrijgelaten werd (zie verhoorverslag CGVS 2, p.21). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat X en de leden van IBUKA u in 2006 opnieuw zouden beschuldigen.

U legde bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal een 'Billet d'élargissement' (met nummer 669/98), een 'décision de l'officier du Ministère Public' (met nummer 02e/2000), een blad met aanmeldingen in de eerste zes maanden na uw vrijlating, een kopie van het discours waarin u genoemd werd, een twee convocaties voor de Gacaca (dd. 26 april 2006 en 10 mei 2006), een aantal getuigenissen van personen die samen met u gevangen hebben gezeten, een kopie van uw rijbewijs (met nummer 04073), een kopie van uw Rwandese identiteitskaart (met nummer 22.385) en een briefje van het CICR (met nummer 537139) voor. Deze documenten wijzigen niets aan voorgaande vaststellingen. Uw identiteit noch uw verblijf in de gevangenis tussen 9 januari 1995 en 11 februari 2000 worden immers in twijfel getrokken. Met betrekking tot de kopie van het discours dient opgemerkt te worden dat dit document op zich de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet kan herstellen. Het betreft immers geen officieel document. Bovendien werden de opmerkingen in verband met de daarin voorkomende naam hiervoor reeds besproken. In verband met de convocaties voor de Gacaca dient opgemerkt te worden dat u zelf verklaarde dat er op de convocaties niets staat met betrekking tot enige beschuldiging die tegen u geuit wordt (zie verhoorverslag CGVS 3, p.2).

Bij uw aankomst op de luchthaven van Zaventem werd u aangetroffen in het bezit van een vals/vervalst paspoort van Burundi (met nummer 096478)."

3.2. Verzoeker beroept zich op een schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de artikelen 48/2 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Hij voert aan dat uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) alle elementen van de zaak moet inzien en niet enkel deze die ongunstig zijn voor de asielaanvrager.

Verzoeker betwist de motivering dat hij er niet in slaagde aan te tonen dat hij X. is omdat de officiële documenten die hij heeft neergelegd, de convocaties voor de Gacaca, de bijnaam X vermelden.

Hij werpt op dat het feit dat hij de naam van de man die het discours toonde niet kan noemen en dat hij vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde over de andere namen in de speech, slechts details betreffen en dat het CGVS niet aantoonde in welke mate deze details de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas in het gedrang brengen.

Verder werpt verzoeker op dat hij onmogelijk kan weten welke de motieven van X zijn om hem te viseren. Hij betwist eveneens de motieven in de bestreden beslissing aangaande de geloofwaardigheid van X nieuwe beschuldigingen omdat het CGVS zijn etnocentrische logica in de plaats heeft gesteld van een objectieve analyse van de documenten en het relaas. Het is niet verwonderlijk dat een intellectuele Hutu die gronden bezit, vijanden heeft die hem valselijk beschuldigen.

Verzoeker betoogt dat het CGVS geen van de door hem neergelegde documenten ernstig opvat terwijl deze documenten wel een aantal zaken bewijzen.

Bij aangetekende zending van 3 juli 2008 brengt verzoeker drie nieuwe stukken bij:

- een "Mandat d'amener" dat zou uitgevaardigd zijn op 7 februari 2008 tegen de echtgenoot van verzoekers dochter Alice U.;
- een vonnis van 22 november 2007 van de gacaca van Butambara II, sector Kagano, district Nyamasheke, waarbij verzoeker werd vrijgesproken van de hem ten laste gelegde feiten;
- een vonnis van 5 juli 2007 van de gacaca van N.sheke, sector Kagano, district N.sheke, waarbij verzoeker werd veroordeeld tot 30 jaar.

Verzoeker betoogt dat de tegenstrijdigheid tussen de vonnissen de vrees voor vervolging ten aanzien van hem en zijn familie aantoonde.

3.3. De Raad stelt vast dat:

- de twee vonnissen van de gacaca's werden gevelde op respectievelijk 5 juli 2007 en 22 november 2007, daar waar verzoeker op 23 september 2006 in België aankwam;

- het vonnis van de gacaca van Nyamasheke verzoeker veroordeelt tot 30 jaar terwijl het vonnis van de gacaca van Butambara hem voor dezelfde feiten vrijspreekt;
- verzoekers schoonzoon blijkens een convocatie van 7 februari 2008 opgeroepen werd om tegen verzoeker te getuigen.

De Raad oordeelt dat de bijgebrachte documenten determinerend kunnen zijn voor de beoordeling van verzoekers feitenrelaas.

Gelet op het ontbreken van een eigen onderzoeksbevoegdheid, heeft de Raad niet de mogelijkheid om de authenticiteit van de bij aangetekende zending van 3 juli 2008 bijgebrachte stukken te onderzoeken.

Het administratief dossier en de bijgebrachte stukken in acht genomen, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om, overeenkomstig artikel 39/2, §1, tweede lid, 1° van de voormelde wet van 15 december 1980, de bestreden beslissing te bevestigen of te hervormen zonder aanvullende onderzoeksdaden te bevelen inzake de bij aangetekende zending van 3 juli 2008 aangevoerde stukken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 april 2008 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 juli 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.
----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.